

Запрошення - Джерело

Написав Катя Чабан

Четвер, 25 листопада 2010, 02:58

Одна душа запросила Христа на вечерю,
Так хотіла із Ним пробувати у домі своїм.
Прикрасила свій дім, залишила відчинені двері,
Щоб запрошений Гість міг сміливо заходити в дім.
Й жодних інших гостей у цей вечір вона не чекала,
Лиш Христа, бо хотіла побачитись тільки із Ним,
Але часу відвідин Ісуса, нажаль, не спитала,
Тож надіялась: от вже появиться Гість - Божий Син.
Ось хвилина минає, година... Весь час пролітає,
Та Христа все нема - чи ж прийде Він до неї, чи ж ні?
Скоро вечір, мов свічка із воску, розтане,
Чи дождеться Його? Обіцянки ж Ісуса святі...
Раптом в двері вночі завітала незвична істота,
У лахмітті, стара, неохайна і мокра з дощу.
І душа в здивуванні зі страху спитала: "А хто ти?
Хто б не був - іди геть. У свій дім жебрака не пущу!"
Проминув іще час, але бажаний Гість не з'явився,
Лиш у двері постукав хлопчина голодний, брудний.
І змарніло устами своїми сказав: "Заблудився"...
"Іди геть", - знов душа прогриміла в нічний буревій.
Так минула вся ніч, зачекалась душа свого Гостя,
Прийшов ранок новий, засіяли вгорі небеса.
"Де ж мій Гість, де пропав?", ситуація склалась непросто.
"Не бувають, напевно, у світі Його чудеса..."
А Христос всі слова записав у небеснім конверті:
"Я учора прийшов, не прийняла Мене, о душа,
Уже близько тобі доживати до вічної смерті,
Я ж тебе ні на мить в самоті не лишав..."
А душа у відчаї, бентежно і гірко ридає:
"Я чекала Тебе, не прийшов Ти вночі у мій дім...
Тільки бідний й дитина мене у цей дощ турбували..."
"Це був Я." - сказав Він. "Це був Ти? О, благаю, прости!!!"
"Коли змерз Я - Мене не зігріла Ти щедро,
Зголоднів, заблукав - не прийняла Мене, прогнала.
Тож благай - не благай, я не дам тобі в дар сине небо,
Бо не маєш любові, у серці - обман і злоба."
О, дивися, мій друг, щоб з тобою не сталось такого,
Бо Христос Сам прийде, ти не знаєш лиш як і коли.
Ти прийми у свій дім жебрака і сирітку малого,
Щоб стать чистим, білішим, немовби очищений сніг...